

Til lovforslag nr. L 58. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 3. april 2002

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet

[af miljøministeren (Hans Christian Schmidt)]

1. Ændringsforslag

Socialdemokratiet har stillet 1 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 24. januar 2002 og var til 1. behandling den 6. februar 2002. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Miljø- og Planlægningsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslaget i 5 møder.

Høring

Et udkast til lovforslaget har inden fremsættelsen været sendt i høring, og den daværende miljø- og energiminister sendte den 21. september 2001 dette udkast til udvalget, jf. (2000-01) alm. del – bilag 1664. Den 25. januar 2002 sendte miljøministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 19 spørgsmål til miljøministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og KRF) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

SF finder det stærkt kritisabelt, at regeringen nedprioriterer det internationale havmiljøsamarbejde, således at Danmark ikke længere vil have de samme muligheder som tidligere for at tage initiativ til nye tiltag, jf. ministerens besvarelse af spørgsmål 2. Tilsvarende har ministeren i besvarelsen af spørgsmål 7 tilkendegivet, at Danmark vil nedprioritere afrapportering af data vedrørende den danske del af Østersøen og Nordsøen til henholdsvis HELCOM og OSPAR.

Gennem de seneste 30 år – siden de første havmiljøkonventioner blev vedtaget i forbindelse med det første verdenstopmøde om miljø i Stockholm i 1972 - har Danmark sammen med de øvrige nordiske lande spillet en afgørende rolle i bestræbelserne for at sikre et renere havmiljø. Skiftende regeringer og et markant flertal i Folketinget har således gennem et ihærdigt samarbejde med udviklingslande og ligesindede europæiske lande sikret globale forbud mod dumpning af radioaktivt affald og deponering af radioaktivt affald under havbunden, mod dumpning af industriaffald i verdenshavene og mod afbrænding af kemisk affald overalt på havet.

Det er naturligt, at Danmark (Færøerne og Grønland) og de nordiske lande tidligt begyndte en aktiv indsats imod havforurening. Dels fordi især de vestnordiske lande er stærkt afhængige af havets levende ressourcer, og dels fordi havstrømmene fører forureningen fra det industrialiserede Vesteuropa og Nordamerika til Nordsøen, Nordatlanten og Arktis. Netop i disse år er der fokus på den stigende forurening af arktiske pattedyr med tungmetaller og svært nedbrydeli-